

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	44909
Nom	Últimes tendències en pragmàtica
Cicle	Màster
Crèdits ECTS	3.0
Curs acadèmic	2023 - 2024

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
2240 - M.U. en Estudis Hispànics Avanç:Aplicac.-Investig.	Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació	1	Segon quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
2240 - M.U. en Estudis Hispànics Avanç:Aplicac.-Investig.	9 - Últimes tendències en Pragmàtica	Optativa

Coordinació

Nom	Departament
PONS BORDERIA, SALVADOR	150 - Filologia Espanyola

RESUM

En el plan de estudios del Título de Máster, esta asignatura se integra en el itinerario I (Lengua Española) y en el III (Formación Hispanística).

Estudio de las principales tendencias en el estudio pragmático de la lengua, con especial atención a obras publicadas después del año 2000. Aplicación de dichas tendencias a problemas descriptivos del español.

Se describirán las principales teorías en Pragmática a partir de la lectura de algunos de sus textos más representativos. Dichos textos versarán sobre problemas básicos de la disciplina, que irán actualizándose a medida que vaya cambiando el panorama científico.

De una forma no exhaustiva, se tratarán las teorías neogriceanas, la Teoría de la Relevancia, la Gramática de Construcciones, los estudios de gramaticalización y construccionalización o la pragmática francesa.

Tal y como se detalla en el volumen de trabajo, las clases teóricas se complementan con clases prácticas. A estas actividades formativas de carácter presencial se añade la participación en conferencias y seminarios organizados por el Departamento de Filología Española.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

No procedeix.

COMPETÈNCIES

2240 - M.U. en Estudis Hispànics Avanç:Aplicac.-Investig.

- Que els estudiants sàpiguen aplicar els coneixements adquirits i la seua capacitat de resolució de problemes en entorns nous o poc coneguts dins de contextos més amplis (o multidisciplinaris) relacionats amb la seua àrea d'estudi.
- Que els estudiants sàpiguen comunicar les conclusions (i els coneixements i les raons últimes que les sustenten) a públics especialitzats i no especialitzats d'una manera clara i sense ambigüitats.
- Que els estudiants posseïsquen les habilitats d'aprenentatge que els permeten continuar estudiant d'una forma que haurà de ser en gran manera autodirigida o autònoma.
- Posseir i comprendre coneixements que aportin una base o oportunitat de ser originals en el desenvolupament i / o aplicació d'idees, sovint en un context de recerca.
- Ser capaços d'elaborar un projecte en l'àmbit d'estudi del màster i presentar els seus resultats, per mitjà d'un discurs elaborat i coherent.
- Ser capaços d'exercir un treball en equip, fomentant les relacions interpersonals, el diàleg, el respecte a l'altre i la no discriminació, ni lingüística ni social.
- Ser capaços d'aplicar en entorns professionals els coneixements i destreses adquirits, i d'analitzar el conjunt de variables que intervenen en l'encreuament entre teoria i pràctica, captant conflictes i negociant solucions, en el marc del diàleg i de la defensa de drets i obligacions, amb criteris deontològics i laborals.
- Ser capaços de debatre les idees de diferents teories en l'àmbit de la filologia hispànica i analitzar críticament les seues aportacions, amb la finalitat de contextualitzar els seus assoliments i contrastar-los amb els coneixements adquirits
- Ser capaços de realitzar una lectura crítica, analítica i competent de tota mena de textos filològics hispànics, en funció d'un mètode d'anàlisi adequada a aquests, mitjançant el qual siga possible extraure totes les seues implicacions, tant de forma com de contingut

- Ser capaços de desenvolupar la docència i la investigació en matèries de filologia hispànica
- Ser capaços de reconèixer els mètodes d'anàlisi i les tècniques d'investigació propis de la filologia hispànica, així com la seua inserció en la tradició històrica i la seua institucionalització acadèmica, familiaritzant-se amb els diferents programes, projectes, línies i equips d'investigació operatius en aquest màster, per dur a terme una investigació específica en el seu marc.
- Ser capaços d'adquirir i transmetre coneixements sobre les èpoques, els moviments, els corrents de pensament, els temes i els problemes propis de l'àmbit de la filologia hispànica.

RESULTATS DE L'APRENTATGE

Saber describir las principales teorías que actualmente desarrollan la descripción del uso de la lengua en situación.

Ser capaces de debatir las ideas de diferentes teorías lingüísticas conectadas con la Pragmática y analizar críticamente sus aportaciones con el fin de contextualizar sus logros y contrastarlos con el saber adquirido.

Emplear los recursos institucionales, los grandes instrumentos científicos, las técnicas, las bases de datos y bibliotecas, la bibliografía, las revistas especializadas y los nuevos recursos proporcionados por las TIC en el ámbito de estudio de la lingüística hispánica en el marco de la Pragmática y del Análisis del Discurso, tanto de una manera guiada como autónoma.

Saber aplicar los conocimientos adquiridos y ser capaces de resolver problemas en entornos nuevos o poco conocidos dentro de contextos más amplios relacionados con la Pragmática y del Análisis del Discurso en español.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. Pragmática francófona

Argumentos y conclusiones. La Teoría de la Polifonía. Topoi y formas tópicas. Aplicación.

2. Teorías neogriceanas

Tres niveles de significado. De máximas a heurísticas. La máquina de interacción humana. Aplicación.

3. Gramática de construcciones

Definición de construcción. Argumentos para una visión constructiva. Estructura constructiva básica. Diseño de la construcción. Aplicación.

4. Gramaticalización y construccionalización

De la gramaticalización a la construccionalización. Construccionalización y cambios pre-construccionales. Aplicación.

5. Teoría de la Relevancia

Distinción conceptual-procedimental. Características del significado procedimental. De la distinción uso descriptivo vs. uso interpretativo a las metarrepresentaciones. Tratamiento del humor, la ironía y el estilo directo.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes teoricopràctiques	20,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	3,00	0
Estudi i treball autònom	52,00	0
TOTAL	75,00	

METODOLOGIA DOCENT

Lección magistral (exposición de contenidos a partir de desarrollos teóricos) con diferentes recursos (textos, audiovisuales, etc.).

Clases prácticas participativas (ejercicios, exposiciones, debates, test, etc.), realizadas en grupo y/o de forma individual.

Usos de procedimientos y estrategias deductivos en la aplicación del conocimiento adquirido: detección y resolución de problemas, actividades de forma individual o en grupo (ejercicios, lectura y comentario crítico de diferentes textos, realización de trabajos escritos y/o exposición oral de los resultados, etc.) a partir de la exposición previa de contenidos.

Usos de procedimientos y estrategias inductivos en la aplicación del conocimiento adquirido: detección y resolución de problemas, actividades de forma individual o en grupo (ejercicios, lectura y comentario crítico de diferentes textos, realización de trabajos escritos y/o exposición oral de los resultados, etc.) a partir de directrices básicas para formular un desarrollo teórico posterior.

AVALUACIÓ

Trabajo en grupo en el aula (ejercicios, lecturas, actividades, debates, exposiciones, etc.). 30 o 40 %. No recuperable en segunda convocatoria.

Pruebas finales escritas u orales que demuestren las competencias adquiridas. 60 o 70 %. Recuperables en segunda convocatoria.

La evaluación y el sistema general de calificaciones seguirán la normativa de la Universitat de València aprobada por el Consejo de Gobierno el 30/5/2017-ACGUV108/2017.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- González-García, Francisco (2012): «La(s) gramática(s) de construcciones». Ibarretxe-Antuñano, I y J. Valenzuela (eds.): *Lingüística cognitiva*. Barcelona, Anthropos, 249-280.
- Pons Bordería, S. (2004): *Conceptos y aplicaciones de la Teoría de la Relevancia*. Madrid, Arco.
- Ducrot, O. (1986): «Esbozo de una teoría polifónica de la enunciación». *El decir y lo dicho*. Barcelona, Paidós.
- Anscombe, J.C. (2008): «La polifonía: nociones y problemas». *Archivum LVIII*, 21-51.
- Levinson, S. (2000): *Presumptive Meanings*. Massachussets, MIT, 1-44.
- Levinson, S. (2008): «On the Human Interaction Engine». Enfeld, N. J. y Levinson, S. (eds.): *Roots of Human Sociality*. Oxford, Berg.
- Croft, W. (2001): *Radical Construction Grammar*. Oxford, OUP, 1-62.
- Traugott, E. y G. Trousdale (2013): *Constructionalization and constructional changes*. Oxford, OUP, 1-44.
- Wilson, D. y D. Sperber (1993): «Linguistic form and relevance». *Lingua* 90: 1-25

Complementàries

- Carel, M. Y O. Ducrot (2009): «Mise au point sur la théorie de la polyphonie». *Langue Française* 64, 33-43.
- Escandell Vidal, Victoria (1997): *Introducción a la pragmática*. Barcelona, Ariel.
- Gras, P. (2010): *Gramática de construcciones en interacción*. Tesis doctoral. Universidad de Barcelona. 190-233.
- Reyes, Graciela (1998): *El abecé de la pragmática*. Madrid, Arco.
- Traugott, E. Y Dasher, R. (2002): *Regularity in Semantic Change*. Cambridge, CUP, 1-44.
- Wilson, D. (2016): «Reassessing the conceptual-procedural distinction». *Lingua* 175-176, 5-19.